

Janus je nejstarším bohem římského Panteonu. **Bůh minulosti současnosti i budoucnosti** zajišťující **dobry počátek všech věcí**, ochránce dveří a bran, východů a vchodů. **Janus** byl často používán jako symbol změny a přeměny, jako například přeměna minulosti v budoucnost, přechod z jednoho stavu do druhého, **přeměna dětství v dospělost.**

Janus byl uctíván jako **bůh** jak **začátku sklizně, času sázení**, tak jako **bůh svateb, narození nebo jiných začátků.**

Je zobrazován se dvěma tvářemi, z nichž stará tvář se dívá dozadu (**do minulosti**) a druhá, mladá tvář hledí dopředu (**do budoucnosti**).

Janus ale nebyl jen symbolem kontinuity. **Jako bůh počátků hleděl dopředu i dozadu také proto, že konec jednoho je zároveň počátkem dalšího,** čas v něm tudíž byl jaksi v celku.

Původně byl **Janus** bohem světla a slunce (resp. slunečního oběhu) a je pravděpodobné, že než se stal **bohem počátku (initia) byl ochranným bohem dveří a bran.** Jeho symboly byla **brána** a **klíč.** Původní Latinové ho považovali za boha jasné oblohy a **počátku všeho.** Byl strážcem nebeské brány (janua = lat. brána). **V modlitbách byl vždy vzýván jako první.**

Historicky byl Janus jeden z mnoha římských bohů, který neměl jednoznačný protějšek v řecké mytologii.

Uctívání Janusa v Římě zavedl král **Numa**

Pompilius (715-672 př.n.l.) druhý král městského státu Řím, který vládu převzal po bájném zakladateli Říma **Romulovi.**

Král Numa Pompilius nařídil reformu římského kalendáře. K původně desetiměsíčnímu roku přidal dva měsíce na počet dvanáct.

Rok tehdy začínal naším současným březnem s příchodem jara.

Jedenáctý přidaný měsíc tedy nechal zasvětit Janusovi a dvanáctý měsíc bohu podzemní říše Februovi.

Teprve roku 154 př.n.l. byl začátek roku přesunut z 15. března na 1. leden. A tak vznikl dodnes dodržovaný začátek roku. Římané svůj první měsíc nazvali **Januarius - na počest boha Januse, boha počátku dne a všeho dění.**

Byl mu zasvěcen počátek každého ročního období, měsíce i dne. Jeho největším svátkem byl Nový rok a první měsíc roku. Každý rok při jeho oslavách docházelo k symbolickému naplnění času a psychologické očiště.

Dnešním oslavám mnoho z původních rituálních prvků chybí, a proto si je kompenzujeme alkoholem a silvestrovským šílením. Přesto i v současnosti s příchodem Nového roku rekapitulujeme svůj dosavadní život, zamýšlíme se nad tím, co bylo dobré a plánujeme to, čeho bychom v příštím roce chtěli dosáhnout.